

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 35 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petorostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovito pošiljajo naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Epitafij slovenskemu politiku Šukljeju.

(Piše dr. Karl Triller.)

II.

Konjskega kopita g. dvorni svetnik že v prvem članku ni mogel zakriti. Ako namreč bivši šolnik zapiše na čelo razpravi o potrebi regulacije učiteljskih plač strasten napad na moderno šolo, češ, da je „odločno slabše, nego njena tolikrat zasmehovana in prezirana prednica iz stare dobe“; ako našim učiteljem predstavlja kot nedosežen ideal pokojnega Ivanetiča, čigar cela pedagogika in metodiška knjižnica je obstojala iz debelega „štaberla“, tedaj zamore imeti pač tudi najmlajši moderni ljudski učitelj le pomilovalen smehljaj za vsa zagotovila simpatij in sočutja, s katerimi vabi za seboj naše narodno učiteljsko katoliški podganar s Kamna. Kdor psuje novo šolo, obsoja s tem implicite njene reprezentante, to je učitelje, in ako je hvalisanje stare meznarske šole iz ust šolnika (!), ki je dosegel v posvetni službi V. činovni razred, že na sebi skoro patološki pojav, tedaj pa res ne vem, kaj naj porečem k dejstvu, da je državni poslanec Šuklje za grdim falzikanjem statistike skušal utemeljevati svoje anahronistično kritikanje modernega ljudskega šolstva. Ako namreč ta najnovejši prijatelj našega učitelja-trpina z dejstvom, da je med slovenskimi izseljenci v Ameriko še vedno nad 30% analfabetov utemeljuje svoj pobožni vzklík: „Blažena novodobna šola, kje so tvoji plodovi?“ — tedaj mi mora že oprostiti, ako sem prisiljen ožigosati kot najnavadnejši politički švindler to zavijanje oči. Vsak nižji gimnazijec namreč ve, da je bilo število slovenskih analfabetov za časa stare šole vsaj še za 20% višje in da je v tem pogledu nova šola že izboljšala razmere v kolikor je bilo to v naših odnošajih in v razmerno kratki dobi sploh mogoče. Ako potem uvažujemo še drugi Šukljejev „šlager“ v korist stari farški šoli, tistih famoznih 7066%, za katere je bila baje „ceneja“ in katerega je „Slovenski

Narod“ itak že ožigosel kot čisto navadno predrzno slepljenje, nevredno resnega moža — potem pač zamorem prihajati le do konkluzije, da vsaj uvod Šukljejeve „razprave“ ni bil pisan na naslov merodajnih činiteljev, temveč onih zadnjih preostankov stare meznarske šole, iz katere se rekrutujejo volilci graščaka s Kamna in ostalih klerikalnih korifej dol do Drobniča. To nerazodno maso nahujskati zoper moderno šolo, to je bila poglavitna tendenca ouverture Šukljejevih člankov v „korist“ učitelju-trpinu, kateremu je bilo treba dokazati, da je „narod“ proti svobodnemu učitelju in da je le-temu pričakovati polne sklade kakor nekdanj, le ob farovski mizi. Tja ga vabi tolsta juha „užitinskega zaku-pa“, tja rumena pečenka „deželne zavarovalnice“ in za desert še pikantni sir „zapuščinskih pristojbin“. A stoprav tedaj, ko bo absoluten gospodar v deželi intransigentni rimski pop s svojimi ministranti gori do V. činovnega razreda! In zategadelj narodno učiteljsvo pomagaj nam do večine v dežel-nem zboru! — To je cela morala šolskega reformatorja s Kamna, ki se v isti sapi, ko obljubljuje zlate gradove učitelju, vrnivšemu se v zlato staro dobo meznarske šole, zgraža nad dejstvom, da si je postavil moderni učitelj za ideal dosezanje IX. činovnega razreda. On se zgraža nad tem, ki vendar najbolje ve, da so v Avstriji dosegli tudi že V. činovni razred šolniki, kojih zasluge so bile za šolstvo čisto imaginarne!

Vzpričo tej goreči vnemi za povratek stare šole blaženega spomina ni čuda, da je g. dvorni svetnik popolnoma pozabil tudi na narodno stališče. On namreč zahteva odstranjenje vsakega državnega vpliva na ljudsko šolstvo ter popolno izročitev iste — poleg cerkve seveda! — avtonomnim korporacijam, in prvi vrsti deželam. Kaj pa bi bilo potem s slovenskim ljudskim šolstvom na Štajerskem, Primorskem in Koroškem, to seveda našega prvoboritelja rimske

šole sila malo briga. Tako daleč je prišel nekdanji goreči zagovornik modernega svetovnega naziranja! Zategadelj je v resnici skrajni čas, da se zapiše njegovi slovenski politiki — nagrobni napis.

Škoda moža, kajti to mu mora priznati najhujši sovražnik, da je finančnopolitiški talent prve vrste. Zlasti za deželne finance si je pridobil svojčas neutajnih velikih zaslug, zaradi katerih mu je narod odpustil marsikak sumen pojav tiste skrajno nesimpatične servilnosti navzgoraj, ki je bila vedno najgrša poteza njegovega političkega značaja. Grobi ljudje imenujejo take pojave štreberstvo. — Brezdvomno tiči tudi v njegovih najnovejših predlogih za asanacijo deželnih financ marsikako zdravo zrno pro futuro; zlasti velja to o izkoriščanju užitinskega zaku-pa, glede katerega je pa predlagatelj pozabil povedati le, da se ta ideja ni rodila toli v njegovi, temveč v glavi pokojnega svetnika Lube-ja — in morda tudi o deželni zavarovalnici. A da je te predloge, ki zahtevajo dolgo in intenzivno parlamentarno delovanje, spravil na dan kot herold one stranke, ki je za prisegla onemogočiti vsako delovanje poklicanega deželnega zbora, dokler ji ni v istem garantovano absolutno gospodarstvo in ki tudi za ta slučaj v sobotnem „Slov.“ že s cinično iskrenostjo prodaja v regulaciji učiteljskih plač namenjeni efekt Šukljejevih finančnih projektov naprednemu trgovstvu in obrtništvu za politični odpad — v tem tiči nečastni humbug člankov s Kamna. V tem, da so ti članki zaviti brez vsakega stvarnega povoda in brez najmanjše provokacije v najprednejša obrekovanja stranke, ki je dosihdob edina pokazala srce za bedo učiteljsva, v tem pa tiči resnega moža nevredna umazana strankarska tendenca stvari. Zares, con arte ed inganno...

Ako bi bila bivšemu šolniku s Kamna v resnici na srcu usoda našega ljudskošolskega učiteljsva, tedaj bi sploh nikdar ne bil mogel postati oficalen pristaš in priganjaš one intransigentne rimske frakcije, ki je na vsem svetu zakleta sovražnica svobodnega učiteljsva in ki to mora biti, ker je fundamentalni pogoj njene obstanka srednjeveška zabitoz ljudsta. — Krenil bi bil gosp. dvorni svetnik v tem slučaju vso drugo pot in napel bi bil vse sile, da s primernim poučevanjem številnih poštenih in le preslepljenih pristašev klerikalne stranke pomaga zlomiti pogubno, iz brezmejne gospodstvaljelnosti rodilivo se obstrukcijo, ki je poglavitna ovira vsake asanacije deželnih financ in s tem tudi prepotrebne regulacije učiteljskih plač. Potem bi imel na razpolago rodovitno polje, v katero bi bil sejal seme svojih finančnopolitiških študij. — Čim je pa te in ostale svoje talente pokopal za dva mandata v saharo rimskega intransigentstva, postal je morda resen kandidat za red sv. Gregorja, slovenski politik pa je prenehal biti. Narod dani v prvi vrsti značajev, kajti dandanes tudi v politiki in navzgor en sam značaj veliko bolj imponuje in več koristi, nego petdeset talentov.

In zato — pokrov na krsto politika s Kamna.

Ricmanjsko cerkveno vprašanje.

XXXVI.

Drugi Ricmanjci so pa prejeli od c. kr. okrajnega glavarstva, ki je dalo za rešitev prijav kar pavalno hektografirani cel kup formularjev, odlok, ki ga tudi tukaj priobčujemo:

Št. 1430.

C. kr. okrajno glavarstvo Koper, dne 9. februvarja 1903.

Gospoj K. K. v Ricmanjih.
C. kr. okrajno glavarstvo ne more sprejeti Vaše protokolarne izjave od 28. januarja t. l., zadevajoče Vaš iz-

stop iz rimsko-katoliške cerkve pristočasnem pristopu v grško-vzhodno cerkev v smislu odstavka 6, zakona od 25. maja 1868 drž. zak. št. 49, ker se razvidi iz navedene izjave, da Vam niso znane razlike med rimsko-katoliškim in grško-vzhodnim obredom in ker se ne more radi tega meniti, da ste izbrali novi obred iz lastnega prepričanja, kakor to zahteva odstavek 4. omenjenega zakona.

Opravičeno je temveč mnenje, da ste oddala omenjeno izjavo v nenormalnem dušnem in čutstvenem stanju (§ 4 ministerjalne naredbe od 18. januarja 1869 drž. zak. št. 13), kateri je nasledek že dolgo časa trajajočih in zapeljajočih agitacij in podžiganj za pristop.

Omenjena Vaša izjava izstopa nima torej nobene pravne moči.

Proti tej razsodbi Vam je prosto vložiti utok na c. kr. namestništvo v Trstu potom tega ces. kr. okrajnega glavarstva, v teku 14 dni po dnevu vročitve.

C. kr. namestniški svetnik

Schaffenhauer s/r.

V tem odloku je toraj c. kr. okr. glavarstvo Ricmanjem kar na kratko izjavilo, da »izjava izstopa nima nobene pravne moči«, ker da je bila oddana v nenormalnem stanju in ker »ne poznajo razlike med rimsko-katoliško in grško-vzhodno cerkvijo«.

Na c. kr. okrajnem glavarstvu v Kopru so takoj par dni potem, ko so prvi Ricmanjci prijavili svoj prestop na pravoslavlje, izpraševali druge za razlike med katoliško in pravoslavno vero in to po nekem formularju, ki ga je dobil okrajni glavar iz Trsta, baje od škofije. V tem formularju so bila tako zavita vprašanja, da bi bil nanje sam g. Volbert težko odgovoril. Večkrat so zlasti ženske spravile g. okrajnega glavarja v nemalo zadrego, ki se je na vsa ona vprašanja razumel toliko, kakor zajec na boben!

LISTEK.

Od Reke do Senja.

Črtice iz hrvaških kopališč.

II.

Izlet v Novi.

(Dalje.)

Dan je bil krasen. Odpluli smo proti pol ure od Cerkvenice južno-ležečem Selcu. Tudi ta kraj ima svoje stalne kopališčne meje Slo-venici. Kopališče je izpod mesta kakih 10 minut. Na severnem kraju proti Cerkvenici je prostor, obrasel s košatimi drevesi. To je selska promenada.

Odtodi se odpira kanal, ki obrazuje do Novega dosti ravno črto, ki se potem preko Senja obrača v navpični smeri, od Senja dalje pa v lahko napetem loku dalje do Dalma-cije. Proti Novemu je na Krku polkrožno morsko od glavine Sila do glavine Velegrada. Ob obali je več naselbin, v 2. tretjini pa se dviga na visokem brdu »Vrbnik« nad morjem, o katerem poje narodna pesem: »Vrbniče nad morem, visoka planina,

trajna nina ni nena, trajna, nina ni nena, visoka planina! — V tebi se goje, po izbor djevojke: Trajna itd.«

Novi ima prav krasno lego ter dva hotela, pri »Slavcu« in Na li ali Na lišaju. Mesto leži ob morski obali in nad njim se dvigajo na vrhu mestnega, popolnoma s hišami pokritega griča štirivoglat mestni stolp. Onkraj mola vodi velik drevored, ki je samo, žal, pokrit z debelim prahom, kakor vsi drevoredi v hrvaških kopališčih do obširnega, dosti senč-natega parka, kjer se nahaja ves dan senca, ne kakor v Kraljevicu, kjer je samo zjutraj do desetih v Nikoličevem parku poleg šole debele senca. Se niže proti jugu je kopališče, ki pa nima nič peska. Kakih 30 korakov je sicer morje plitvo, ali koj s početka je dno pokrito s skalami. Končno spada k Novemu še eden otočic (ekuli) v morju z imenom S. Martina. Za njim so med morjem in cesto na kopnem razvaline starega gradu.

Nas je posebno zanimala ljudska (pučka) veselica, ki je bila nazna-njena, da se ima vršiti v parku pri hotelu Na lišaju. Plačali smo vsak

svoj obol »60« filerjev (vinarjev) za vstopnino, ki se je imela vporabiti za polepšanje »Novega«. Ujeli smo še po sreči neko mizo iz navadnih neotesanih desek zbito. Za sedala pa so služile deske, ki so bile namočene na lepih pletenih ali pa na stolcih iz zvitega lesa, tako da so se mi v sroce smilili ti stolci, ko so opravljali tako nedostojno službo.

Naročili smo si piva. Privlekel ga je neki star osivel natak, ki se je po svojem govoru izdal za zvi-tega Laha. »Pa ga smo Laha«, je tak eden naše družbe dejal in se z natakajem pošalil. Žal, da pivo ni bilo užitno. Imelo je namreč toplino onega pilsenskega piva, ki se navadno toči v ljubljanskem narodnem domu. Pokrepčali smo se tudi z različnimi mrzlimi jedili in z izbornim črnim vinom. Natak je menda že poznal svoje goste, da ne bodo posebno radodarni, zato si je zaračunal poročje šunke s 50 krajcarji, za katero je on dal 40, za 4 do 5 koščekov salame 40 kr., vino je on zaračunal liter po 60 kr. — ker ga nekdanj dolgo ni bilo k naši mizi, je poslal eden naših gostov svojega

sinčka po pol litra vina, ker se je vsa pijača točila na prostem. Temu je gostilničar zaračunal samo 25 kr. pol litra onega vina, katerega je pri-našal naš natak za 30 kr. Prijatelj-zgled smo tudi mi posmemali ter si sami cenejše in promptnejše služili. Ko pa je naš natak zapazil, da prihajajo od naše mize (kar se je sicer tudi od drugih vseprek godilo) se je začel pritoževati ter je trdil, da ne gre to, da mi za pol litra vina plačujemo pri točaju samo 25 kr., dočim mora on zanj 30 kr. položiti. Seveda smo mu dokazali svoje stališče ter objasnili, kar mu je šlo.

Pri narodni veselici je sviral oddelek vojaške godbe 79. Jela-čičevega polka Otočanov, pri katerem sem tudi sam svoje enoletno prosto-voljno službo opravil l. 1878. ter se z enim oddelkom okoli Bihača in Kulen-Vakufa potikal. Program je bil poleg tega petje in tamburanje ondótnega pevskega in tambura-škega društva, ki nas je zadovoljilo. Stopalo je po parku tudi nekaj pestro odičenih narodno oblečenih deklet, med njimi pač nekaj lepih obrazov, ki so se preoblekli v temno seljaško

obleko, okrašeno s pestrimi trakovi in ki je bila po posebnem kroju pri-rezana. Zvečer se je vršila tombola, za kar so mestne gospodične proda-jale številke; razen tega razglednice, korijandoli (v narodnih barvah), umetne vžigalice. Zvečer v temi pa se je zažgal umetni ogenj. Vse te točke so bile dostojne. Eno točko pa, ki je bila seveda namenjena, da vzbudi smeh preprostih seljakov, so izvajali črno namazani dečki, v ko-palnih hlačicah, pred katerim je jez-dil odrasel človek na oslu, za njim pa sta stopala bobnar in trobentač, ki je s svojim rogom neprestano pro-izvajal en edini glas.

Ker je bilo vino prejako in je sililo v glavo, smo sklenili se pre-seliti v prvi hotel, kjer so obečali sveže pivo. Res smo si priborili prazno mizo in neki nestrpni gos-podje naše družbe so hiteli v klet, kjer se je nadaljevalo baš sveže pivo; kar pridejo vsi potrpi nazaj in javijo, da je sicer pivo nastavljeno, a da se je pipa zlomila in da piva ne mo-rejo točiti. Hvalili smo Boga, ko smo v hotelu našli vodni reservoir, kjer smo se v prvič v hrvaškem kopališču

Med tem, ko je o. kr. okrajno glavarstvo dostavljalo take odloke, kakor oba navedena, so smeli pa po Ricianjih pred oči orožnikov svobodno agitirati protestantski pastori in drugi njihovi agentje, ki so nagovarjali ljudi, naj prestopijo na luteranstvo, češ, potem pridejo zopet v milost pri vladi, ki jim bo dala znatne podpore za nasad ameriških trt, tako jih bo tudi »Gustav Adolf Vereine« podpiral, luteranski župnik bo dobival plačo iz državne blagajne in sam škof Nagl, da se ne bo protivil izročiti cerkve v Ricianjih za protestantsko službo božjo.

Kdo je poslal te pastore in agente v Ricianje, da so smeli svobodno pred oči orožnikov agitirati za luteranstvo, dočim je vlada na ukaz tržaškega škofa dra. Nagla spravila proti unijatskemu kanoniku na noge celo četo orožnikov, bataljon vojakov in povrh še domobrance?

Da, celo tudi posamezni orožniki so nagovarjali Ricianjce, da naj prestopijo na luteranstvo, češ, da bi bilo to vladi všeč, ker da jim prestopa na pravoslavje itak ne dovoli!

Dne 26. januarja 1903 se je vršil v Ricianjih prvi civilni pogreb nekega 22letnega mladeniča. Pogreb je vodil vaški župan Ivan Berdon. Od tedaj naprej ni bilo v Ricianjih do dandanes nobenega cerkvenega pogreba več.

Državno pravdnništvo v Trstu je sicer na ovadbo tržaškega škofijskega ordinarijata tožilo Berdona na podlagi § 303. kazenskega zakona zaradi zasmehovanja cerkvenih obredov.

Toda župan Berdon je bil v dveh instancah, na deželnem sodišču v Trstu dne 24. julija 1903 in potem na najvišem sodišču na Dunaju dne 11. marca 1904 oproščen obtožbe!

Vojna na Daljnem Vztoku.

Pomorska bitka pred Port Arturjem.

Admiral Matusevič je poslal v soboto carju Nikolaju tole brzajavko: Dne 10. t. m. je prišlo naše brodnje, obstoječe iz 6 oklopnice, križark »Askold«, »Palada«, »Diana« in »Novik« in 8 torpedovk, zapuščati Port Artur. Japonci so se proti našim bojnim silam koncentrirali v treh bojih. Naše brodnje je manevriralo z namenom, si otvoriti prosto pot med sovražnimi ladjami. Med tem časom so metale sovražne ladje

napili sveže vode zastonj, kajti v hotelu, kjer se je vršila veselica, je bila voda podobna kropu, ki se še ni popolnoma ohladil.

Ker smo imeli še časa, predno je imel odriniti parnik — bili so tedaj trije v novski luki — eden od Austro-ungare, ki je odšel ob 1/9. uri, drugi »Hrvatska«, ki je odrinil ob 9. uri in 3. »Ante Starčević«, s katerim smo se imeli odpeljati v smeri proti Reki. Ker so vsi trije parniki prilično enako svoje goste klicali na brod, se je vse zagnalo proti ladjam in najbližje prijatelje Senjane je spremljalo pevsko društvo, ki je za odhoda prilično dobro pelo nekaj pesmi, vmes pa je izpopolnjevalo odmoredarjanje v boben in enakomerno piskanje v rog, kar je napravljalo nekaj vtisek afričanske godbe.

Ko je najprej odplula brez pozdravov ungarsko-hrvatska »Liburnija«, smo čakali med tako zabavnim petjem in med glasbo, ki bi bila lahko boljše doma ostala, da se ne bi smejala, odhoda »Hrvatske«, ki je povelja goste iz Senja domov. Govorancij nisem nikakršnih slišal, kar svedoči, da se slovesa zgovorni honoracijori niso udeležili. Ob 1/10. uri smo se na prilično enak način poslovili tudi

plavajoče mine proti našemu ladjevju, kar je znatno otežkočilo naše akcije. Ob 1. uri popoldne se je posrečilo našemu brodnju po 40 minut trajajočem boju si otvoriti pot in odpluti v smeri proti Šantungu. Sovražne ladje so nas zasledovale z vsemi močmi. Ob 5. uri popoldne se je boj s nova prišel in je trajal pod približno enakimi pogoji celih pet ur. Tekom tega boja je pal poveljnik brodnja Vitheft, dočim je bil poveljnik oklopnice »Cesarevič« ranjen in je izgubil zavest. Skoro istočasno je bilo poškodovano na »Cesareviču« krmilo, da je bila oklopnica prisiljena, se za 40 minut ustaviti. Zbog tega so bile druge ladje primorane, da so manevrirale okoli »Cesareviča«. Poveljstvo eskadre je prevzel knez Uhtomski, poveljstvo oklopnice »Cesarevič« pa najstarejši častnik. Ko je nastala noč, ni »Cesarevič« več mogel slediti ostalemu brodnju; izgubil gaje iz vida in plul v smeri proti jugu, da bi poskusil s lastno svojo močjo dospeti v Vladivostok. Ponoči so Japonci še opetovano napadli ladjo z minami; ob zori je »Cesarevič« priplul do Šantunga.

Temu svojemu poročilu še dostavlja Matusevič: Ko se je dognalo, da »Cesarevič« ne more dospeti v Vladivostok, je odplul v Kiaočao, kamor je došel ob 9. uri sveder in tankaj našel križarko »Novik« in torpedovko »Bezsumni«. Poleg admiral Vithefta so bili ubiti še trije oficirji, šest pa jih je bilo ranjenih, med njimi tudi Ivanov, poveljnik »Cesareviča«. Število padlih in ranjenih pomorščakov pa še ni natančno dognano.

Admiral Togo pa poroča: Rusko brodnje, je v bitki dne 10. t. m., kakor se kaže, hudo trpelo. Poškodovanih je bilo najbrže 5 ruskih ladij, med njimi tudi »Retvizan«, ki je bil iz daljave 3500 metrov večkrat zadet; oklopnica »Pobjeda« je izgubila dva jabora, oden top pa ji je bil uničen. Ruske križarke pa so razmeroma malo trpele Japonci so izgubili okoli 170 mož in sicer je bilo ubitih 12 častnikov in 52 mož, ranjenih pa 12 častnikov in 121 mož.

O »Cesareviču« se poroča iz Tsingta: »Cesarevič« je v noči 11. t. m. priplul semkaj s hitrostjo 4 morskih milj. Da je to hitrost dosegel, je moral porabiti veliko množino premoga. Krmilo je zlomljeno, en top nerabljiv, jabori razbiti, dimniki prestreljeni, na poveljnikovem mostiču in na drugih mestih se nahajajo luže krvi. Poškodbe pod vodno črto so se začasno popravile. Ladja je bila v bitki 10. t. m. neprestano od popoldne do noči izpostavljena sovražnemu ognju. Ob 12. uri popoldne je admiral Vitheft zadela japonsko granata ingaraztrgala na

mi. Posedli smo vsak po svojih izbranih mestih, ali kjer je kako mesto popreje zasedel. V salonu so se namestili zopet oni podoficirji z Reke, ter so ves čas prepevali narodne pesmi; pozneje pa tudi nekaj kosmatih italijanskih, ki so si jih priučili v reških breznicah. Na vratih salona je bilo sicer zapisano. »Moli se, da se tu ne pušči,« pa pušili so vsi to bak in popivali pivo, nekaj drugov pa se je po baršunastih blazinah s škornjami na nogah stegnili. Pri vsaki staciji so naši otočani zapeli »Lepo našo domovino«, a zmenili se niso zanj ni tuji gosti, niti rado vedna zijala, ki so pričakovala ladjo. Samo v Cerkvenici so spustili na obali nekaj rakot. Vrnili smo se ob 1/12. v Kraljevic, kjer je bil isti večer »koncert in ples« v korist »kursalona«. Ker mi je bilo več do tega, da vidim nekaj hrvaških kopalšč, nego da čujem srednje petje in tamburanje, sem se rajši udeležil izleta. Sicer pa so se nekateri izletniki še v tako pozni uri poiskali krepila v obliki piva in vina pred kursalomom, kjer so bile nameščene mize s stoli, v salonu pa se je navzlic neznanaki vročini plesalo.

(Dalje prih.)

kose. Od njegovega telesa so našli samo še eno nogo.

Na »Cesareviču« je bilo v celem ubitih 15 mož, ranjenih pa je bilo 40. V šetrtek popoldne je priplula v Tsingtao neka ruska torpedovka, ki je bila takisto poškodovana. Pol ure kasneje je dospela tja križarka »Novik«; naložila je premog in odplula 12. t. m. ob 3. uri popoldne nesnano kam.

Na večer 14. t. m. se je pojavil na obzorju »Askold« v spremstvu ene torpedovke in skušal priti v luko. Ker je pa naletel na japonske križarke, se je zopet oddaljil. Pri rtu Šantung v bližini bojišča križari več japonskih ladij.

Bitka z vladivostoškim brodnjem.

Iz Tokija se poroča: Japonska križarka »Takašio« javlja potom brezžičnega brzajava iz Takešika, da se je v nedeljo 14. t. m. ob 5. uri zjutraj pri Tiušini vnela bitka med vladivostoškim brodnjem in eskadro admiral Kamimura.

Druga brzajavka iz Takešika pravi: Admiral Kamimura je v nedeljo 14. t. m. ob 5. uri zjutraj zadel 20 milj od Pulsana na korejskem obrežju na vladivostoško brodnje. Bitka je trajala do 11. ure popoldne. Videlo se je, kako se je potopila križarka »Rjurik«. 450 mož posadke so Japonci rešili. »Rosija« in »Gromoboje« ste močno poškodovani. Tudi na japonski strani je močno poškodovana ena ladja. Križarki »Gromoboje« in »Rosija« ste se umaknili proti severu. Na »Rjuriku« se je baje potopilo 400 mož. Zatrjuje se, da je vladivostoško brodnje imelo namen, se združiti s portarturškim ladjevjem, oziroma s križarkami, ki jih je Rusija kupila v Argentini in ki bi te dni imele dospeti v Vladivostok. Križarka »Rjurik« je bila zgrajena leta 1892; dolga je bila 130 m, široka pa 20 m; obsegala je 11.690 ton s 13.588 konjskimi silami in je vozila na uro 18 vozlov. Na krovu je imela 48 topov in posadko 719 mož.

Izpred Port Arturja.

Namestnik Aleksejev poroča: Ponoči 9. t. m. so Japonci z velikansko silo napadli naše pozicije pri Takušanu in Liaohuanu in jih po 15urnem boju zavzeli. Ponoči naslednjega dne so nasokčili vzhodno krilo, a so bili odbiti. Istočasno so napadli vse naše pozicije od Volže gore do Takušana, a so bili povsodi odbiti.

Po poročilih iz Liaojanga so Japonci odposlali od svoje mandžurske armade več vojev pred Port Artur. »Birčevija Vjedomosti« javljajo, da je odšlo na Kvantung 12 polkov. Japonska armada pred Port Arturjem šteje sedaj 90.000 mož s 400 topovi. Poizvedelo se je, da je mikado izdal ukaz, da mora Port Artur na vsak način pasti do 23. t. m. in če bi bilo tudi treba ustaviti vse operacije v Mandžuriji in se umakniti v Korejo.

Iz Čifua se poroča, da se je splošni naskok na Port Artur pričel včeraj zjutraj ob petih.

Torpedovka »Rešiteljni«.

Kapitan torpedovke »Rešiteljni« je poslal v Petrograd tole poročilo: Ko sem predrl dve sovražni blokadni črti, na mo povelje admiral Grigorovič razorožil svojo ladjo in snel z nje zastavo. Izpolnil sem s tem vse formalnosti. Ponoči ste me napadli na roparski način dve japonski torpedovki, ki ste se nam približali, kakor da bi se hoteli z nami pogajati. Ker nisem imel orožja, da bi se uprl, sem ukazal torpedovko razstreliti. Ko so Japonci hoteli na naši ladji razviti svojo zastavo, sem navalil na japonskega častnika in ga vrget v morje ter ukazal moštvo, da naj isto stori z ostalimi Japonci. Vendar se dlje časa brez orožja nismo mogli upirati in Japonci so se polastili torpedovke, katero so nato vzeli sabo. Vendar pa je tako poškodovana, da je ne bo mogoče spraviti v kako drugo pristanišče. Naša posadka in vsi častniki

so se rešili. Ranjenih je v celem 6 mož. Ranjen je tudi poročnik Petrov, ki se je posebno hrabro upiral Japoncem. Tudi jas sam sem ranjen na desni nogi. Iz Petrograda se brzajavljajo, da bo francoski poslanik v Tokiju kot ruski zastopnik vložil pri japonski vladi v tej zadevi energičen protest proti kršenju nevtiralitete in mednarodnega prava s strani Japoncev.

Ponesrečene ruske ladje.

Uradno se poroča iz Tokija, da ste 11. t. m. obšli na skalah 20 milj vzhodno od Vejhajveja 2 ruski uniševalki torpedovk. 63 mož s teh ladij je došlo v Vejhajvej, odkoder se odpeljejo na krovu angleške vojne ladje »Humbere« v Hongkong. Ena ponesrečenih torpedovk nosi baje ime »Burnia«.

Skupne ministrske konference.

Dunaj, 16. avgusta. Najpozneje v mesecu decembru se bodo vršile dolgotrajne ministrske konference deloma na Dunaju, deloma v Budapešti zaradi novega brambnega zakona, o zvišanju rekrutnega kontingenta in o dvehletni vojaški službi.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 15. avgusta. Albanski nemiri so mnogo nevarnejši, kakor jih opisuje turška vlada ter jih slutijo konzuli in civilni agentje. Res je, da so se zarotili proti Srbom v Peču ter bi tudi bili provzročili strahovito klanje, da ni Turška poslala pravočasno tja vojaštvo iz Mitrovice.

Carigrad, 15. avgusta. V Selci v prleškem okraju je bil te dni boj s 25 mož broječo vstaško četo, ki jo vodi Karmuzov. V boju sta padla turški poročnik in neki orožnik, dočim so imeli vstahi le dva ranjenca, ki pa so ju vzeli s sabo.

Carigrad, 15. avgusta. Iz Erzeruma prihajajo poročila, da so se začeli nekateri turški častniki in uradniki zavzemati za Armence ter prepričati izgrede. To je dosegel armenski patrijarh s svojim osornim pismom na sultana. Iz Carigrada so sicer patrijarhu pisali, da je v svojih pritožbah grešil zoper dolžno vdanost napram prestolu in deželi, toda patrijarh se zato očitaje na briga, da je le pomagal svojim rojakom.

Rusija in novorojeni carevič.

Petrograd, 15. avgusta. »Veliki« knez Aleksej — ki pa je sedaj še jako majhen — je prinesel prevrat na vseh koncih in krajih Rusije. Nekateri hočejo vedeti, da je car obljubil, dati Rusiji ustavo, ako se mu rodi sin. Ruski revolucionarji in socialisti v tujini pa si ne obetajo od prihoda prestolonaslednika nikake ugodne spremembe ter so na svojem sestanku, ki so ga imeli v Švici povodom carevičevega rojstva sklenili, aktivno propagando nadaljevati še odločneje.

Petrograd, 15. avgusta. Med drugimi čestitkami je došla prav prisrčna od avstrijskega cesarja in francoskega predsednika, dočim je v imenu skupne avstro-ogrske vlade čestital osebno na ruskem dvoru poslanik baron Ährenthal.

Belgrad, 15. avgusta. Kralj Petar je brzajavno čestital carju in carici povdarjajoč, da je njegova in njegovega naroda srčna želja, naj bi ruska dinastija in carevič prosperovala v interesu slovanstva.

Petrograd, 15. avgusta. Car je pokazal svoje brezmejno veselje s tem, da je imenoval novorojenega careviča za imetelja dveh polkov, carico Aleksandro pa za šefa 15. dragonskega polka. Nadalje je imenoval car s posebnim ukazom careviča za hetmana vseh kozackih polkov.

Petrograd, 15. avgusta. General Glazov je imenovan za ministra ljudske prosvete, knez Obolenski, pa za generalnega carovega adjutanta a ostane na Finskem za vrhovnega guvernerja.

Nemški katoliki.

Monakovo, 15. avgusta. Nemški klerikanci so sklicali v Regensburg katoliški shod. Proti shodu se je najprej pojavilo katoliško plemstvo, za njim pa tudi višja duhovščina, kakor pravi, ker ne odobruje politike katoliškega centra. Tudi monakovski škof je nalašč odpotoval v Švico ter prepovedal svojemu kapitelju udeležbo.

Turško-ameriški spor.

Carigrad, 14. avgusta. Začela so se nova pogajanja med turško vlado in Zedinjenimi državami. Turčija se baje upira le še eni točki.

Carigrad, 14. avgusta. Prihod ameriškega brodnja v Smirno je na Turčijo tako vplival, da se je vidno požurila s pogajanjmi. Zahtevam Zedinjenih držav glede ameriških šol in misijonov na Turškem je Turčija že pri-trdila. Obotavlja se le zaradi odškodnine, ki jo zahteva Amerika za svoje podanike, ki so trpeli na zdravju in premoženju povodom zadnjih armenskih nemirov.

Carigrad, 15. avgusta. Danes je turška vlada sprejela vse zahteve Zedinjenih držav, nakar je ameriško brodnje dobilo ukaz, da naj zapusti Smirno.

Otvoritev »Narodnega doma« v Brežicah.

Na mestu, kjer se steka kalna Sotla, tvoreča naravno mejo med Hrvaško in Štirsko, v Savo »rieko srebrno«, leži starodavno, za slovensko zgodovino pomenljivo mesto Brežice.

Sredi široke, prostrane ravnine, znane v zgodovini slovenski pod imenom Brežiško polje ti leži, in ako zreš nanj v ozadju s sivim gradom grofov Attemsov, ko se žar tam doli v daljavi Gorjanci in prostrana ravan v poslednjih žarkih zahajajočega solnca, ko slišiš od daleč šumenje Savinih valov, zazdi se ti, kakor da bi mahoma oživel vse polje, kakor da bi se vrnili stari, že zdavna pretekli časi.

Orožje se blešči v solncu in na tisoče slov. ljudstva se pomiče doli proti Brežicam. »Uboga gmajna« bje s svojimi zatiralci boj za svobodo, boj za življenje in smrt. Čuje se žvenket orožja, slovenska kri teče v potokih, da je z njo prepojena vsa zemlja — nato pa nastane tihoča, tišina, kakor da bi nesli k pogrebu mrlice, — »uboga gmajna« slovenska je strta legla v grob in prostrana brežiška ravan, kakor daleč ti sega oko, je eno grobišče, kjer prhe kosti tisoč in tisoč hrabrih slovenskih borilcev za svobodo in pravico.

Sveta so tla in ko stopiš nanja, pripogne se kolena in duša tvoja se klanja spominu onih slovenskih mož, ki so prvi in edini v slovenski zgodovini hoteli otresti sramotni tuj jarem in priboriti narodu slovenskemu zlato svobodo. A podlegli so sovražni premoči in legli v grob. Slovenec, klobuk z glave, sveta so tla, kjer spé nezdrumni sen boritelji za svobodo in prostost domovine slovenske!

V krvavem boju pri Brežicah, je bila sicer pobita vojska slovenska, ni pa bil porazen narod slovenski. Kamorkoli ti zazre oko, povsodi še bivajo krepki Slovenci in se vsele življenja. Samo tam doli, kjer se dviga v nebo ponosni brežiški grad, se je vgnezdil oholi tujec, ki je pred stoletji pobil na tem mestu vojsko naših pradedov.

Mesto Brežice je postalo nemška zagovoda v slovenskem mesu, german-ska trdnjava, ki bi naj Slovence vedno spominjala na čase, ko je bila pokopana svoboda slovenska.

A ob to trdnjavo že sedaj opasno butajo slovenski valovi in potomci onih, ki so nekdanj na Brežiškem polju umrli slavne smrti za domovino, so zgradili v »nemških« Brežicah mogočne utrdbe, ki bodo brez dvoma povzročile, da bo v kratkem zavladal v mestu Slovenec in da bo izginil z Brežiškega polja zadnji spomin germanke moči.

Sredi mesta se že dviga »Narodni dom«, mogočna trdnjava slovenske misli, zavesti in marljivosti, in dan njegove otvoritve je bil pravi praznik vseslovenski.

Na tisoče ljudstva se je že dopoldne zbralo v Brežicah in prisostvovalo cerkvenemu blagoslovljenju, zunanj gostje pa so dospeli popoldne z vlaki. Ob 1/3. uri pop. so se pripeljali »Ljubljanski Sokol«, »Slavec«, »Celjski Sokol«, »Celjsko pevsko društvo« in pevsko društvo »Edinost« iz Zaleca. Na kolodvoru jih je v navdušenih besedah pozdravil g. Setine. Nekoliko kasneje so došli Hrvatje: »Zagrebski Sokol«, »Kolo«, »Svoboda«, »Jeka« in razna druga društva. Hrvatje je pozdravil g. Benjamin Kunej naglašajoč, da bi slavnost slovenska v Brežicah ne bila popolna, ako bi se lete ne udeležili tudi Hrvatje. Za kolodvorom je bil postavljen slavolok, odčen z zelenjem in slovenskimi trobojnicami. Tu so stopila v red društva in odkorakala v sprevedu z razvitimi zastavami v mesto, spremljana od nepregledne množice slovenskega naroda in čete orožnikov, določene, da brzdajo znani »furor teutonius«. Prišedši pred »Narodni dom«, na žigar

strehi ste ponosno plaprali dve slovenski trobojnice, so slovenske dame obsipale goste s cveticami in šopki. Gostov je bilo toliko, da so bili prostori „Narodnega doma“ jedva zadostni, da so sprejeli pod svojo streho to ogromno množico. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. avgusta.

— **Osebnostna vest.** Predsednik okrožnega sodišča v Rovinju g. dr. Anton Tušar je šel v pokoj in je bil tem povodom odlikovan z viteškim križcem Franc Jožefovega reda.

— **„Slovenec“ in učiteljsvo.** V soboto se je zapodil »Slovenec« v »Učiteljskega Tovariša« in v svobodomiselnost učiteljsvo sploh, ker so začeli reagirati na Šukljeve arogantnosti. »Slov.« jih zmerja, kar se da, in dokazuje njih neumnost itd. s tem, da Šuklje vendar išče denarja za učitelje, za zboljšanje učiteljskih plač, kar mora vzpripri Šukljejevih člankov vsacega v finančnih zadevah količnik poučenega človeka jeziti in ogorčiti, je da se Šuklje le dela kot bi iskal denarja za učitelje, dasi prav natančno ve, da je vse sam humbug, kar je spisal. Šukljejevi članki so limanice. Šukljejev namen je, zvesti učiteljsvo, da bi vzpripri njegovih obljub odložilo bojno kopje in pomagalo klerikalcem; na tihem se pa smeje, saj ve, da so njegovi načrti neizvedljivi, oziroma taki, da bi moralo učiteljsvo čakati še 25 let, predno bi se moglo iz teh dohodkov njihove plače sploh kaj zvišati. Sicer se bomo pa s Šukljejevimi načrti že š babili, in tedaj se bo videlo, kako prav imamo, ko smo jih imenovali humbug.

— **Papež in krščanska demokracija.** Pred kratkim je izdal papež velevažno okrožnico o krščanski demokraciji. Vse evropsko časopisje je pisalo o tej okrožnici, ki je glede organizacije in smeri katoliške armade poleg »Motu proprio« gotovo najvažnejša odredba, kar jih je izdal sedanji papež. »Slovenec« se ni zdelo vredno, da bi bil kaj pisal o tej okrožnici. Nič drugega se mu ni zdelo vredno o njej zapisati nego besede »papež poravnava prepire v katoliški organizaciji italijanski.« Pozvali smo »Slovenca«, naj vender pove kaj o ti papeževi okrožnici, a »Slovenec« se ni odzval z nobeno besedo. Tisto sleparjenje kakor z »Motu proprio« se ponavlja pri »Slovencu« tudi zdaj. Za vsako novo mašo, za vsak »spas« kakega kaplančeta in celo za »Menažerijo v Gradišču« ima več prostora, kot za papeževe velevažne, ves svet zanimajoče dekrete. Ali ni to preznačilno? Ali to ne kaže, kako šenklaški kaplanje papeža prezirajo, ali to ne kaže, da morajo ti »Slovenčevi« redakterji imeti slabo vest? Najžalostnejšo vlogo pa izvajajo tisti backi, ki se zbirajo okrog zastave sv. Mihelja. Papež izdaja velevažne ukaze glede krščanske demokracije, tem krščanskim demokratom je pa vse eno, kaj je na teh papeževih ukazih. In mi se nič ne čudimo, saj te reve nimajo pojma ne o krščanstvu ne o socializmu nego slede slepo kot pravi backi — črni sukni, pa naj jih pelje kamor hoče.

— **Napaden duhovnik.** Iz Medvoda se nam brzojavlja: Župnik Berce v Sori je bil v nedeljo s kamenjem tolovajsko napaden, a je ostal nepoškodovan. Napadalec, ki je pristal klerikalnega župana Smorca, so že prijeli.

— **Naroden škandal** prve vrste so uprizorili katoliški duhovniki v slovenskih Renčah na Goriškem. Neki ponemčeni Lah, ki se je prikladal v Renče in še danes ne zna slovenskega jezika, je daroval cerkvi »pomalen glaž«. Za uslugo so šli duhovniki pri obč. volitvah v boj, da postane ta ponemčeni, slovenskega jezika nezmožni Lah župan slovenske občine Renče. S pijačo, z denarjem in z duhovniško agitacijo se je tudi posrežilo dobiti vedno, ki

posadi ponemčenega Laha na županski stolec. Tako vidimo povsod internacionalizem rimskih klerikalcev.

— **Zepet je šla rakom žvižgat** duhovniška zadruga, to je »ljudska opekarna v Biljah na Goriškem«. Produktivne zadruge uspevajo lahko, če imajo pošteno vodstvo, opekarna v Biljah pa je seveda morala propasti, ker jo je vodil duhovnik Rojce.

— **Uničujoča razsodba.** Iz Trsta se nam piše: Razsodba upravnega sodišča glede zakonitosti zadnjih občinskih volitev v Trstu je bila te dni dostavljena prizadetim strankam. Znano je, da že koj potem, ko je upravno sodišče razglasilo to svojo sodbo, je vlada isvedla konsekvence in je razpustila tržaški mestni zastop. Zdaj, ko imamo razsodbo v celoti pred seboj, se šele vidi, kako polovičarsko je vlada postopala, ko je mestni zastop razpustila. Brez dvoma je tudi tudi to pot hotela komori sesidati zlat mostiček, izkazati ji veliko uslugo. Iz razsodbe izhaja namreč jasno, da je bilo vse, kar je storil mestni zastop po odbitju pritožbe dr. Dompierija, popolnoma nezakonito, torej nezakonita verifikacija mandata, nezakonita zaobljuba mestnih svetnikov, nezakonita volitev župana in dveh svetovalcev, nezakonita volitev magistrala in nezakoniti vsi sklepi tega magistrata. Vzpričo temu imajo morda vendar prav tisti, ki govorijo, da je kamora, boječ se poraza pri novih volitvah in razkritja njenih početij z mestnim imetjem, uprizorila afero z bombami, da bi njeni voditelji ne padli kot sleparji, marveč kot politični mučeniki.

— **Srečni muzikantje.** Bližajo se novi časi. Kakor znano, sprejemajo v Celju v državno službo samo pisarje, ki so sposobni sodelovati pri mestni godbi. V Trstu se kaže, da obvelja to tudi za druge uradniške službe. Pri namestništvu v Trstu sta razpisani dve uradniški službi XI. in X. razr. Oglasilo se je več kompetentov, a služba je obljubljena možu, ki ne zna ne italijanskega ne slovenskega jezika, ki je trikrat poskusil napraviti izpit iz drž. računarstva a je vselej pogorel. Službo dobi, ker potrebujejo v uradniškem kazinu — dirigenta za svojo kapelo. Kakor se vidi, imajo muzikantje sedaj še najlepšo prihodnost.

— **Z Rake na Dolenjskem** se nam poroča: V št. 183. »Slovenca« z dne 12. avgusta duhovito odgovarja župan Hrastnik z Rake na Dolenjskem na dvakratne članke v »Slov. Narod«. Seveda odgovarjal ni sam, ampak eden njegovih pristav, gotovo iz kaplanije. Čujejo se tudi glasovi, da mogoče sam raški g. nadučitelj, ki je seve zvest pristav klerikalne raške bande. V omenjenih člankih se je očitalo g. Pikcu več goljufij, kakor: prodaja nezdravega mesa in poneverjenje občinskega denarja. Vse to je oprano, ako zapiše kak fanatik, razvnet od »Pikovec« kapljice, da dobro pozna dopisnika ter da za sedaj ni vredno več pisati! Operite se! Pokažite svojo klerikalno nedolžnost in poštenje! Tudi naše pero je mokro ter bo pisalo toliko časa, da bo občinstvo videlo vaše in vaših sodrugov početje in pravi ljudi! Dobro bi bilo, da že naprej obvestite »Obrambno društvo«, kajti poznate nas, in v slučaju, da nas ne poznate, pridejo lahko dokazi, po kojih nas boste poznali. »Sedaj bo pa zopet naš Lojze tri leta gaspute, je baje vskliknila gospa Pikova. Upamo, da bo res samo tri leta, kajti takih volitev gotovo ne bo več Rake doživela. Se še vidimo! Podrobnosti o volitvah slede!

— **Menadoma umrl** je v nedeljo jutraj, od srčne kapi zadet, v ljubljanskih krogih dobroznani zastopnik Koslerjeve pivovarne, gospod Ivan Flesch. Bil je dolgo let marljiv, delaven član in odbornik »Slavca« ter kremenit značaj. Bodi mu prijazen spomin.

— **St. Peterska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda** vabi vse odbornice, članice in dobrotnice te praksične družbe k sv. maši za pokojno gospo Ano Lahovo, katera bo 18. t. m. ob

10 uri dopoldne v župni cerkvi sv. Petra.

— **Pevsko društvo „Zvon“ iz Smartnega pri Litiji** je izletelo v nedeljo, dne 14. t. m. na Drenikov vrh v Ljubljani ter priredilo tam koncert na korist učiteljskemu konviktu. Čuli smo še večkrat mnogo hval o pevskem društvu »Zvon«, v nedeljo smo bili pa kar naravnost presenečeni nad tem najboljšo hvalo vrednem pevskim zborom v katerem so združeni mladi kmeti, fantje, zastavni mošje, sala dekleta in brhke žene. In tisti vrli in zaslužni mož, ki sna in razume sdržeževati in vzdrževati v preprosti kmetijski vasi tako lepo pevsko družbo, je mladi, še začetni učitelj Rudolf Pleskovič. Vsa šest delavnemu možu, ki s svojim pevskim zborom veče stori za prubojo in vzgojo naroda, kakor še tako dresirani formalni stopnjar. Namesto da bi v prostem času mladi fantje pohajkovali, pijančevali ter počenjali rasne nerodnosti, jih pa zbira okoli sebe gosp. Pleskovič, uri in vadi v petju, blaži srce in vzbuja narodni ponos, držeč se S. Gregorčičevih besedi: »Ne samo, kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan. Skoraj vse točke koncerta so se morale ponavljati, posebno sta pa dopadli Volaričeva »Molitev« in »Domovina«, v katerih je g. Pleskovič s svojim krasnim baritonom poslušalec kar očaral. Navzlic temu, da je mnogo ljubljancev izletelo ta dan na razne kraje, je bil obisk prav dober in gmetni uspeh prav povoljen. Še isti večer je izročil »Zvonov« odbor za učiteljski konvikt 103 K 10 vin, za kar bodi slavnemu pevskemu zboru izrečena na tem mestu prav topla zahvala, za iskreno željo, da bi se v ta namen še večkrat videli na prijaznem Drenikovem vrhu.

— **Polletni občni zbor sirovinske zadruge čevljar-skih mojstrov** se vrši v sredo, dne 18. t. m. v Aurovem salonu ob 8. uri zvečer.

— **Pomiloščenje.** Cesar je povodom svojega rojstnega dne pomilostil 88 kaznjencev. Šest izmed teh jih je v Begunjah.

— **Napad na Ježici.** V sedni Ježici je nekaj prav renomiranih gostiln, katere ljubljanci pogostoma obiskujejo. Žal, da so večkrat izpostavljeni surovostim ondotnih katoliških šnopsarjev. Tako je sinoči kakih 20 fantov nadlegovalo nekega domov idočega gospoda. Neki fant je pritekel za tem gospodom in ga napadel s kamenom, ki ga je imel v ruto zavitega. Dotični gospod je moral bežati in še prava sreča je bila, da je naletel na fižakarja, ki ga je rešil preganjalcev.

— **Gasilska slavnost v Postojni** se je jako lepo obnesla. Udeležba je bila ogromna. Po slavnostnem sprejedu je gospa dr. Hudnikova okrasila zastavo z novim trakom.

— **Realca v Idriji.** Pri zadnji občinski seji dne 13. t. m. je bil dr. Stanko Bevk, dosedaj profesor na idrijski mestni realki, imenovan ravnateljem tega zavoda.

— **Mlekarskim nadzornikom za Kranjsko** je imenovan grajščinski okrbnik v Gleistätenu na Stajerskem Jakob Legvart. S tem je ustrezno stari in jako občutni potrebi naših mlekarskih podjetij.

— **Umrl** je v Radečah pri Zidanem mostu gostilničar in posestnik g. Franc Zavrnik.

— **Planinska veselica z velezanimivim sporedom** bo 28. avgusta pri Jurkovi koči na Lisici (Zidani most).

— **Gasilnemu društvu v Kropi** je cesar darovalj 200 kron.

— **Vodstvo okrajnega glavarstva v Celovcu** je prevzel deželni svetnik Maks vitez pl. Grabmayr.

— **Nagloma je umrl** v Gorici na cesti župan v Mirnu gosp. Karol Faganel, star šele 42 let. Zadel ga je kap.

— **Delavsko podporno društvo v Trstu** praznovalo bo dne 21. avgusta 25 letnico svojega obstanka in obletnico blagoslovljenja svoje zastave.

— **Zalostna statistika.** Ljudski učitelj v Trstu, Lorenzo Gonnano, je izdal ravnokar statistiko o tržaškem ljudskem šolstvu leta 1903. Nad 6000 otrok ni obiskovalo šole, analfabetov pa je šlo mesto 44.472 t. j. 22% vsega prebivalstva.

— **Velike gozdne požare** so imeli nedavno okoli Rovinja v Istri. Na takozvanem Monte San Tomaso so pogoreli vsi gozdi ter je škoda zelo velika.

— **Železniški promet** je bil v nedeljo zelo živahen. Vseled navala raznih izletnikov je imel brzovlak št. 41 minut zamude, brzovlak št. 2 pa 38. Ob 555 je prišlo s posebnim vlakom 538 bavarskih ro-marjev iz Palestine. Na tukajšnjem

kolodvoru so obedovali in se odpeljali ob 725 proti Trbižu. Tudi drugih tujcev je bilo toliko po mestu, da so komaj dobili vsi prenočišča. Tudi včeraj popoldne sta prišla z Gorenjskega dva izredna vlaka.

— **Hud Nemec** je urarski pomočnik A. W. Ko je bil v soboto zvečer s svojim prijateljem v neki tukajšnji kavarni, je začel zabavljati na nekega poročnika in tehnika J. D., ker sta med seboj govorila češko. Ko sta ju pa ta dva precej ignorirala, je potegnil iz žepa samokres in grozil s njim tehniku, da ga bo ustreliš, a ta se grožnje ni ustrašil, pač pa mu je samokres odvzel.

— **Z nožem sunil** je včeraj popoldne Roberta Vovka, kurjača na južnem kolodvoru, ko je šel mirno po Dunajski cesti, neki vinjen Lah, ki je prišel iz Kolizejskih ulic. Sunil ga je z nožem v obraz in ga znatno poškodoval. Vovka je moral izvožšek peljati domov.

— **Neprevidna kolesarja.** V nedeljo jutraj se je peljal s kolesom po Poljanski cesti posestnik Ivan Leben iz Bizovika. Pred njim je šel 40 letni Jožef Pogačar iz Hrušice in ker ga ni Leben z zvoncec opozoril, da bi se mu bil umaknil, ga je zadel in podrl. Poškodoval ga je tako močno, da so ga morali odvesti v deželno bolnišnico. — Tudi Filip Keršič, posestnikov sin, se je peljal istega dne po Karlovi cesti, in ker tudi ta ni dal z zvoncec znamenja, se mu Antonija Sušnikova ni mogla umakniti in jo je vled tega podrl na tla ter jo na glavi poškodoval.

— **Nasade poškodoval** je v soboto na Dolenjski cesti hlapec Andrej Leskovšek. Zvrnil se je bil voz mrve in ko so jo naložili, so šli pit. Ker ni mogel drugače iskazati svojega veselja, je bil začel lomiti kostanje in šele policija je naredila red.

— **Pes je ugriznil** v nedeljo 12letno Pavlino Janežičovo iz Spodnje Šiške štev. 52. Ugriznil jo je v levo ramo in jo lahko telesno poškodoval.

— **V zaporu se poskusila obesiti.** V nedeljo je prišla po odgonu Ana Corianova, 24 let stara, rodem iz Časda na Ogrskem. Corianova se je že med potom vedla zelo sumljivo. Ko so jo pa pripeljali do tukajšnje odgonске postaje in jo djali v zapor, se je začela s svojo tovarišico pripraviti in ji praviti, da se bode obesila. Ko je začela res iskati pravnega prostora, je njena tovarišica poklicala jetačarja, da jo je odvedel pod uradno nadzorstvo. Zdravnik je konstatoval, da je slaboumna in so jo oddali v deželno bolnišnico na opazovalni oddetek.

— **Tatvina.** Iz Celja se nam poroča, da je bilo dne 9. t. m. gospe Amaliji Brunnerjevi v Ringstrasse št. 5 med njeno odsotnostjo ukradenih za 3730 K dragocenosti. Bile so zlate verižice, prstani, ure, uhani in dr. Tat je dosedaj še popolnoma neznan.

— **V spanju** je nekdo okradel mizarskega pomočnika Jožefa Eržena z Gline, ko je bil nekje vinjen zaspal. Tat mu je vzel iz žepa srebrno »Rosekopf« uro s kratko nikljasto verižico, vredno 30 K.

— **Izgubljene reči.** Gospa M. R. je izgubila 15. t. m. avilnat solnčnik, vreden 14 K. — G. S. D. je izgubil zlat prstan s črkama T. S., vreden 16 K. — H. L. je izgubila 4 K. — G. L. P. je izgubila listnico, vreden 8 K. — G. Ivan P. je izgubil srebrno remontoir uro s častniško verižico, vredno 24 K. — Avgust N. je izgubil kratko verižico, vredno 4 K. — G. Ivan Z. je izgubila denarnico z 8 K. — G. O. P. pa je izgubil denarnico z 4 K.

— **Najdena** je bila v soboto zvečer nekje v mestu moška srebrna ura z verižico in pas. Kdor jo je izgubil, jo dobi v gostilni pri »Belem Kranjcu« v Florjanskih ulicah.

— **Društvena godba** priredi v sredo 17. t. m. zvečer ob 3/8. v proslavo cesarjevega rojstnega dne bud-nico in mirozov.

— **Hrvatske novice.** — Tri velike narodne slavnosti so praznovali pretečene praznike Hrvat. V Mostaru je bilo blagoslovljenje zastave pevskega društva »Hrvoje«, v Križevcih je obhajalo pevsko društvo »Zvon« svojo 40letnico, a v Gospiću so istotako blagoslovili novo zastavo društva »Hrvat«. In vkljub temu je bilo v Brežicah zastopanih še toliko odličnih hrvaških društev. — Srbi na Hrvaškem. Zaradi znanih nemirov v Slunju povodom pravoslavne cerkvene slavnosti so baje nekateri Srbi streljali na hrvaško trobojnico, ker jim ni bilo dovoljeno izobesiti srbske zastave. Kolovodja je bil trgovec Gjukič, ki je delil med narod slike kralja Petra. Orožniki so nadalje našli pri njem polne zaboje revolverjev.

— **Slovenci v Ameriki.** Drevo je ubilo v Richwoodu Josipa Kernela, doma iz Št. Petra na No-

trajnskem. — Pri stroju je ponesrečil v Collinwoodi 19letni Alojzij Jekoš, doma iz Št. Vida pri Zatični. — Vlak je povozil v Pueblu 42letnega Andreja Sirdo.

— **Najnovejše novice.** — Ministrski predsednik dr. Körber pride v Lvov 30. t. m.

— **Papež** je obvestil francoske škofove, da jih odveže dolžnosti, prihajati v Rim, da jim ne bo treba prositi francoske vlade za dovoljenje.

— **Vojni minister** na begu Vojni minister v Maroku, Menebi, je pribežal v angleško poslaništvo, ker so ga hoteli zapreti; njegovega tajnika že imajo pod ključem.

— **Strašen grob.** Na Orterlju je ponesrečil 26letni Dunajčan dr. Spitzauer. Truplo je obviselo na takem kraju, da bi ga bilo mogoče spraviti v dolino na ta način, da bi ga dalje avalili. Truplo so rešili v vreče ter ga vrgli nižje po skalah, toda med potom je obviselo na taki skali, kamor ne more nihče, ter se mora tam pustiti.

— **Pruski princ Henrik** potuje baje inkognito v Ameriko na razstavo v St. Louis. Milijonar Vandebilt priredi 28. t. m. na čast nemškemu gostom veliko slavoje.

— **Da braniš črnilo pred posušenjem,** prišli mu nekoliko čistega in dobrega glicerina. Črnilo se s takim pripomočkom ne poslabša, in glicerini tudi ne pokvari niti ene dobre lastnosti črnila.

— **Kako postaneš suh.** Dr. Dornblüth je priporočil sledeče: Mesa je j j toliko, kolikor ga ješ navadno, količino krompirja zmanjšaj na polovico navadnih porcij; močnate jedi, sladkor, sladki kompot opusti popolnoma; masla, mleka, smetane in polivke, katere se napravljajo navadno z mastjo, uživaj le majhno mero; lakoto si potolaži z obilno zelenjavo, svežim sadjem itd. žepa z malimi količinami mrzlih pijač, katere pij izven obdov.

— **Pozdravljanje bliska.** Kdor noče biti v Kvitto v nekem južnosamerikanem mestecu, neomikan in neotesan, mora blisk vedno spoštljivo pozdraviti. Blisk se namreč tam zelo spoštuje. Kakor hitro se zablika na nebu, se vsakdo odkrije, bodisi da dežuje, kakor bi lilo iz škafa, bodisi da ni dežja. Pogled na obljudeno ulico med nevihto, ko se najbolj blika, je nekak čuden, kajti vsak smatra svojim dolžnostim in znamenjem dobre vzgoje, da se odkrije temu nebesnemu žarku.

— **Pleša.** Pleša nastane vsled parazitov. Kot vzrok pleše se pa tudi navaja motenje živcev, ki se vdeležujejo pri branitvi las. V novejšem času se je tudi trdilo, da je pleša v tesni zvezi z boleznimi na zobeh. V tem slučaju se baje dražijo glavni živoči, kar provzroča potem golo površje. Vse druge vzroke je pa baje dobil dr. Whitfield v Londonu Opazoval je namreč slučaje, ko se je popolnoma izboljšalo izpadanje las, ako se je rabilo mesto dosedanjih, neprimernih očal dobro izbrana očala. Izpadanje las pri malih otrokih je posledica prevelikega napora malih očes; dobro bi bilo, nadaljuje angleški zdravnik, ako se bi dalo v vsakem takim slučaju preiskati oči, ker s tem, da se bi ozdravilo očesno bolezen, se bi obvarovalo tudi svojo glavo prezgodnje pleše.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 16. avgusta. V Arsieru v Italiji v polni uniformi aretirani avstrijski častniki so bili na ukaz italijanskega vojnega ministrstva že izpuščeni. Izkazalo se je namreč, da so prestopili italijansko mejo z dovoljenjem mejne straže.

Atene 16. avgusta. Tukajšnji listi poročajo, da je v Macedoniji že vse pripravljeno za novo ustajo.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 16. avgusta. Poročila Reuterjevega biroa o razbitju portarturškega brodovja in o porazu vladivostskega brodovja so tu provzročila splošno konsterniranje, posebno ker ni ruskih oficijelnih poročil.

Petrograd 16. avgusta. Japonci bombardirajo Port Artur že od 9. t. m. nepretrgoma.

Petrograd 16. avgusta. Današnja uradna poročila javljajo, da vlada na mandžurskem bojišču popoln mir in da se Japonci umikajo na celi črti.

Sredstvo, ki prebavne organe spravlja v red in jim tudi po daljši rabi ne škoduje, ampak jih še krepi, je **želodčna tinktura lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti**. Zunanja naročila po povzetju. 11

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 15. avgusta 1904.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta	99.30	99.50
4 1/2% srebrna renta	100.15	100.35
4 1/2% avstr. krona renta	99.30	99.50
4 1/2% zlata	119.30	119.50
4 1/2% ogrska krona	97.15	97.30
4 1/2% zlata	119.30	119.50
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.00
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4 1/2% Zader	100.00	101.00
4 1/2% bos. hero. žel. pos. 1902	100.65	101.65
4 1/2% češka dež. banka k. o.	99.60	100.00
4 1/2% „z. o.“	99.60	99.90
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.15	102.15
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	106.65	107.65
4 1/2% zst. pisma Innerst. hr.	100.50	101.00
4 1/2% „ogrske cen. dež. hr.“	101.00	102.00
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100.00	101.00
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. r.	100.00	101.00
4 1/2% obl. češke ind. banke	100.75	101.75
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	100.10
4 1/2% prior. dol. žel.	99.10	100.10
4 1/2% juž. žel. kup. 1/1%	302.90	304.90
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	101.00	102.00

Srečke.	1854	1875
Srečke od 1. 1854	183.75	187.75
„ 1880	257.00	261.00
„ 1884	161.75	163.75
„ tizske	292.00	302.00
„ zem. kred. I. emisije	269.00	275.00
„ II.	92.00	96.00
„ ogr. hip. banke	127.00	128.00
„ srbske št. 100.—	21.00	22.00
„ turške	490.00	471.50
Basilika srečke	78.00	82.50
Kreditne	77.00	82.00
Inomoške	66.00	70.00
Krakovske	53.25	55.25
Ljubljanske	53.25	55.25
Avst. rud. križa	87.00	91.00
Ogr.	75.00	79.50
Radolfowe	508.00	518.00
Saloburške		
Dunajske kom.		

Delnice.	1850	1875
Južne železnice	832.75	833.75
Državne železnice	1807.00	1817.00
Avst.-ogr. bančne delnice	842.25	843.25
Avst. kreditne banke	753.00	754.00
Ogrske	249.00	250.00
Zivnostenske	627.00	631.00
Premogokop v Mostu (Brux)	434.25	435.25
Alpinske montan	2285.00	2295.00
Praške žel. ind. dr.	496.75	497.75
Rima-Muranyi	308.00	310.00
Trbovske prem. družbe	380.00	386.00
Avst. orožne tov. družbe	171.00	173.00
Češke sladkorne družbe		

Valute.	11.33	11.37
C. kr. cekin	19.04	19.06
20 franki	23.43	23.51
20 marke	23.92	24.00
Sovereigns	117.05	117.25
Marke	95.00	95.20
Laški bankovci	2.53	2.54
Rubli	4.84	4.88
Dolarji		

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 16. avgusta 1904.

Termin.

Pšenica za oktober	za 50 kg K 10.65
„ „ april 1905	„ 50 „ 10.85
Rž „ oktober 1904	„ 50 „ 8.32
Koruza „ maj	„ 50 „ 7.50
Oves „ oktober	„ 50 „ 7.31

Efektiv.

vzdržno.

Meteorološko poročilo.

Velika nad morjem 206.5. Srednji atmos. tlak 758.0 mm.

Avst.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
13.	9. zv.	740.2	18.6	sl. szahod	jasno
14.	7. zv.	740.5	15.0	sl. jvzhod	dež
15.	2. pop.	739.2	26.4	sl. jug	jasno
16.	9. zv.	738.9	21.0	sl. svzhod	jasno
17.	7. zv.	739.3	15.3	sl. jvzhod	soparno
18.	2. pop.	736.5	30.3	sl. jzahod	jasno

Srednja temperatura sobote in nedelje: 19.6° in 20.8°, — normale: 19.0° in 19.0°. Mokra v 24 urah: 0.0 mm in 0.3 mm.

Podpisani javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretno vest, da je naš preljubljeni soprog, oziroma oče, gospod

dr. Jožef Werner

c. in kr. polk. zdravnik v pokoj, okrožni zdravnik v Kostanjevi, vitez Franc Jožefovega reda, lastnik bojne in srebrne dvorne jubilejne kolajne itd. itd.

v soboto, 13. t. m., ob pol 12. uri dopoldne po kratki mačni bolezni, v 73. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal. 2302

Pogreb preljubega rajnika bo v ponedeljek, 15. t. m. popoldne.

Za tiho sožalje se prosi.

Kostanjevica, 14. avgusta 1904.

Amalija dr. Wernerjeva, soproga, — Arnold Werner, c. in kr. poročnik, Miroslav Werner, sinova, Adela Werner, hči.

Zahvala.

Povodom nenadne, prebriske izgube našega preljubega, nepozabnega soproga, oziroma brata, svaka in zeta, gospoda — 2308

Ivana Flescha

posestnika in zastopnika pivovarne Kosler & Co.

došlo nam je vsestransko toliko dokazov srčnega sočutja, da nam je nemogoče, se vsakemu osebno zahvaliti. Storitvo to tem potom ter izrekamo presrečno zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so z nami žalovali ter izkazali ranjemo poslednjo čast v tako mnogobrojnem številu. Posebno in iskreno zahvalo pa izrekamo gospodu Koslerju, lastniku pivovarne, za voz, venec in ljubeznivo pomoč pri prireditvi pogreba, dalje ravnatelju g. Miroviču in gg. uradnikom ter uslužbencem pivovarne za spremstvo, slav. pevskemu društvu „Slavec“ za polnoštevilno vdeležbo sprevoda, za učepljeno nagrobno petje in položitev venca; slav. telovadnemu društvu „Sokol“ sl. trgovskemu društvu „Merkur“ in kegljaškemu društvu „Slovan“ za spremstvo in vence, kakor tudi vsem drugim osebnim prijateljem ranjega za poklonjene krasne vence. Bodi vsem in vsakemu posebej najtoplejša zahvala.

V Ljubljani, 16. avgusta 1904.

Žalujejoči ostali.

Učenec

ki ima veselje do črkoslikarske obrti, se sprejme pri **Filipu Pristou**, črkoslikarju, Dunajska cesta 11. 2292-2

Podružnica Šimkov Turn oddaljena eno uro od Mengiša in Vodice

duhovnika

(penzionista).

Dohodki: 1000 kron in posebej dobi tudi drva in biro. 2307-1

V novosezidani hiši v **Sodnijskih ulicah št. 11** je oddati za letošnji novembrov termin

več stanovanj

različnega obsega, z vsemi udobnostmi in posebnimi kletnimi shrambami. Za hišo je vrt. — Istotam se tudi odda pritlična 2310-1

pisarna

primerna za odvetnika, notarja itd. Podrobnejše se izve na Sv. Petra cesti št. 62, I. nadstropje.

Grenčica

„Florian“

in likér 5-185

„Florian“

najboljša kapljica za želodec.

Dovoljujem si slavnemu p. n. občinstvu naznaniti, da sem z današnjim dnem prevzel znanost

gostilno „pri vinskem grozdu“

(prej Welser)

na „Lepem potu“, nasproti tobačne tovarne.

Točil bom priznalo dobro domače marčno pivo iz pivovarne G. Auerjevih dedičev ter pristna dolnjska vina.

Za dobra topla in mrzla jedila bode vedno poskrbljeno.

Z gostilno je združen vrt z velikim salonom, pripraven za prireditve veselice.

Priporočam se p. n. gg. uradnikom in osebju tobačne tovarne ter slav. občinstvu sploh za obilen obisk.

Z odličnim spoštovanjem

Ernest Koder, gostilničar.

2309

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obveznic, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promete izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Zamavlja in ekskompluje

izrečane vrednostne papirje in vnovčujo zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavnice.

Ekompot in inkasso menic. 23 Borzna naročila. 23

Dr. Ivan Oražen

Wolfjeve ulice 12 2311

ordinira zopet.

Na Prulah hiša

je naprodaj z več stanovanji.

Predplačila samo 3000 gld.

Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

V Radovljici na Gorenjskem poleg farne cerkve na Glavnem trgu se s 1. oktobrom odda že okoli 30 let obstoječa dobro obiskana

prodajalnica z magacinom

pripravna za prodajo manufakturnega in špecerijskega blaga. 2257-2

Natančnejše poizvedbe in pogoje se izve pri lastniku

Franc Muleju

v Radovljici št. 21.

Zveza slovenskih posojilnic v Celju razpisuje s tem

službo uradnika.

Zahteva se spretnost v vseh strokah posojilniškega in po možnosti drugega združnega poslovanja sploh ter znanje trgovskega knjigovodstva in korespondence.

Vojaščine prosti prosilci, ki so večji stenografi in bi se usposobili za revizijski posel, imajo prednost.

Plača in pogoji po dogovoru.

Nastop službe takoj, oziroma do 15. septembra 1904, event. tudi pozneje.

Prošnje z izpričevanji in dokazili dosedanjega službovanja se sprejemajo do 25. avgusta 1904. 235-1

Pijte Klauerjev Triglav

najzdravejši vseh likerjev.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Isred in vrnega reda.

večeren od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m. popoldne osebni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3. uri 53 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Boyak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Osebni vlaki Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m. popoldne osebni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽ A. Ob 3. uri 23 m. zjutraj osebni vlak v Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakov) „ljubljana direktni voz I. in II. razr.“ Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne osebni vlak v Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m. zvečer v Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m. zvečer osebni vlak v Dunaja, Lipskega, Prago, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejovic, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Inomost in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m. ponoči osebni vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m. ponoči osebni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Osebni vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 49 m. zjutraj, ob 10. uri 52 m. dopoldne, ob 8. uri 10 m. zveč. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Prodajalka

stara 15 do 17 let iz poštene hiše, tudi začelnica, se prejme takoj.

Kje, pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. 2289-2

Spreten gostilničar

za dobro idoč manjši hotel se išče. Zakup se lahko izvrši takoj s prevzetjem inventara.

Vprašanja na upravnistvo „Slov. Naroda“. 2294-2

Neko društvo

išče v najem sobo srednje velikosti, ki bi se rabila kot pisarna. Prednost se da oni, ki se nabaja v pritličju ter v sredini mesta v zasebni hiši. Je tudi lahko v hiši, kjer je gostilna. 2270-3

Kdo, pove uprav. „Slov. Naroda“.

Iščem

trgovskega sotrudnika

veščega slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi in kateri bi se dal porabiti tudi za kontoarska dela.

Ponudbe na tvrdko Henrik Kenda v Ljubljani. 2250-4

Sprejmejo se pod jako ugodnimi pogoji solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. 921-39

Dr. I. Geiger

odpotuje 2290-2

do 22. avgusta 1904. l.